

fchodoviny

5 /2011

ZPRAVODAJ
FARNOSTI
CHODOV
PRAHA

*Když následuji tebe, Maria
nebloudím,
když na tebe myslím,
nemýlím se,
když ty mne podpíráš,
nepadám,
když ty mne chráníš,
nebojím se ničeho,
když ty mne vedeš,
neunavím se,
když mi vyprosíš u Ježíše milost,
jistě dosáhnu cíle.*

Amen

8. KVĚTNA

Svátek Panny Marie,
Prostřednice všech milostí

10. 4. – Křížová cesta na Petříně

16. 4. Zájezd SKS

Modlitba na obálce: <http://rencap.signaly.cz/1102/modlitba-k-panne-marii>

17. 4. Bachovy pašije podle Jana

Mariin máj

Milé sestry, bratři, přátelé!

Nacházíme se na začátku měsíce května, měsíce, kdy v našich zeměpisných šířkách opravdu všechno kvete. Příroda je krásná, plná života. Není třeba připomínat, že květen je měsíc Panny Marie. Jako ministrant jsem vyrostl ve venkovské farnosti. Nevím proč, ale v měsíci květnu jsem ministroval ještě raději. Jakoby kousek té služby patřil v máji Panně Marii. Dřevěný kostel voněl květinami, ale ještě něčím jiným. Co to bylo? Maminčino pohlazení. Maminčina láska je pojem známý, hmatatelný, ale vypravujte o tom někomu, kdo maminčinu lásku nepocítil. Mezi mladými lidmi jsou mnozí, kteří si s maminkou nerozumí, buď že je maminka nevěřící, nebo dokonce proto, že není schopná přinášet lásku

svým dětem. Také malý Ježíš vnímal lásku maminky, která láskou jistě nikdy nešetřila. A ona zase chovala tu největší Lásku ve své náruči. Je obtížné někomu kázat o mateřské lásce, když neví, jak chutná, když to nikdy neprožil. Je velkým uměním přivádět lidi ke zdroji lásky, aby byli schopni udělat sami poslední krok a spadnout do Boží náruče. To je přece autentický zážitek Božích dětí.

Maria ví, co dnešní svět potřebuje. Také ví, co mu křesťané dluží. Prosme ji, aby nám připomínala a ukazovala, co je pravá láska a jak chutná. Kdo se chce naučit tomuto jedinečnému umění, třebaš sám v životě mnoho lásky neokusil, musí mít někoho rád. Musí pro někoho žít. Maria, nauč nás to.

Přeji Vám požehnané prožití Mariánského máje.

P. Stefan

*Chceme-li porozumět stromu,
podíváme se do země, v níž leží jeho kořeny.
Tak je dobré podívat se do půdy,
z níž vyrůstá postava našeho Pána
– poznat Marii, jeho matku.*

Romano Guardini

SLOVO REDAKCE

Milí přátelé,
už tu máme květen, měsíc zasvěcený Panně Marii. V mnoha modlitbách k Matce Boží jsme vedeni k tomu, abychom se světili pod její ochranu, pod její plášť. A její odpověď na naše odevzdání se? Bezpodmínečné přijetí. Panně Marii se můžeme světit zcela. Učinit ji Paní nad našimi starostmi, nad situacemi, ze kterých máme strach, Paní nad naším rozhodováním, nedorozuměními a vztahy. Nebojme se

to činit v každé době a nečekejme na květen, kdy se o tom mluví více.

Panno Maria, děkujeme za tvou lásku k nám, ty máš srdce otevřené pro každého z nás a jsi nám nablízku. Jsi naše mocná ochrana a velká pomoc. Nauč nás více ti důvěřovat a spoléhat na tebe. Svou láskou nás činíš vnímavějšími pro Boží vedení a naslouchání. Kéž náš život, díky tvé pomoci, směřuje k Bohu. Amen. Katka

BLAZE KAŽDĚMU, KDO KRÁČÍ PO BOŽÍCH CESTÁCH

Měsíc květen, krásný čas. Příroda nás těší nádhernými barvami. Měsíc maminky Pána Ježíše. Doba, kdy zpíváme nádherné písně, které oslavují tuto úžasnou ženu. Jistě každá tato píseň nám může přiblížit maminku Kristovu. Vzpomínám, že jako chlapec jsem mnohé slyšel, maminka nám je zpívala a rádi jsme je poslouchali – bylo to příjemné ovzduší domova.

Maminky mají ten nádherný prostor, aby děti vedly k dobru, k vzájemné lásce, životu s Ježíšem Kristem. Jistě to není lehký úkol, neboť každé dítě, při stejné výchově, může být jiné. Často musí rodiče doprovázet trpělivost a vytrvalost. Děti sledují své rodiče, vnímají všechno kolem sebe, i když si mnohdy myslíme, že tomu tak není. Napodobují vzory, dobře vidí, jak se rodiče chovají, jak řeší určité situace, jaký mají názor, jak věci kolem sebe hodnotí. Jistě je důležitá láska a příklad rodičů, ale maminky staví základ výchovy, otvírají nitro svých dětí. Základ je potřebný, neboť brzo přicházejí různí vrstevníci, různá negativa lidské společnosti. Ženy nejsou na tento úkol samy. Maminka Ježíšova je stále s nimi, pomáhá a vede ženy ke Kristu, a ty zase své milované děti. Vždyť Ježíš miluje děti a sám říká: Cokoli jste udělali pro jednoho z těchto mých nejposlednějších bratří, pro mne jste udělali (Mt 25,40). Nechte děti přicházet ke mně... Ježíš myslí nejen na děti, ale také na ženy, které to mnohdy v životě nemají lehké.

Čteme-li život Ježíše Krista, vidíme, že se styku se ženami nevyhýbal. Těsně s jeho životem byl spjat především život jedné ženy, jeho pozemské maminky,

Panny Marie. Doprovází ho životem, na její prosbu koná Kristus první zázrak v Káně Galilejské. V Betánii se stýká se dvěma sestrami Lazarovými, Marií a Martou. U studnice Jakubovy nedaleko Samaří se dává do řeči se Samaritánkou, která se netěšila nejlepší pověstí. Jistě je známý příběh ženy, kterou chtěli kamenovat. Nekompromisně se jí zastává: Kdo z vás je bez hříchu, ať po ní první hodí kamenem. V bráně města Naimu se ujal vdovy a vzkřísil jí mrtvého syna. Uzdravil krvácející ženu i Petrovu tchýni. Tak Kristus miloval a vyznamenával ženy.

A jak se vůbec ženy chovaly k Pánu Ježíši? Jeho maminka byla úžasná. Chránila své malé dítě, prchá před Herodem do Egypta. Plná strachu hledá tři dny a tři noci dvanáctiletého Krista po Jeruzalémě. Své dítě miluje a nikdy Ježíše neopouští, ani když jako zločinec nese kříž ulicemi Jeruzaléma. Stojí pod křížem, posmívají se i jí, ale ona neopouští své hodné dítě. Církev zvětčila její nesmírnou lásku ve dvou zastaveních křížové cesty, ve IV. zastavení: Kristus se zastavuje se svou matkou, a potom v XIII. zastavení: Kristus je položen na klín Panny Marie. Tak jednala jedna žena.

Krátce před tím, než šel Ježíš za nás i za všechny lidi do Jeruzaléma na smrt, byl v Betánii a tam pro něho hořela další žena. Je to Máří Magdaléna, která k němu přistoupila s alabastrovou nádobou naplněnou drahou masťou. Její dobrý skutek bude vypravován v evangeliu po celém světě, všem lidem. Tato žena stála s dalšími ženami pod křížem a byly v průvodu, když Ježíš nesl kříž na Kalvárii.

Nejen srdce žen, které Krista znaly, s ním mělo soucit. Našla se i žena pohanka, která se Krista ujímala. Evangelista Matouš vypravuje, že když Pilát soudil Krista, přistoupil k němu náhle služebník a podal mu list, který mu napsala jeho manželka, Pilátova žena. I obsah toho listu je zaznamenán: „Nic neměj s tímto spravedlivým, neboť jsem dnes ve snu pro něho mnoho trpěla.“

Krista znaly i děvečky velekněze a znaly i jeho učedníky, vždyť poznaly Petra. Mnoho žen šlo v zástupu za Ježíšem. Víme, že plakaly a nařikaly. Kristus je odměnil. Vždyť neodpovídal ani Herodovi, římskému vladaři, ale k těmto chudým ženám, které za ním neohroženě šly, k nim promluvil. Je to opět scéna, kterou církev zvětčila v zastavení křížové cesty: „Dcery jeruzalémské, neplačte nade mnou, ale plačte samy nad sebou a nad svými syny.“ Když už ležel v hrobě, zbožné ženy nakoupily vonných masť, aby Ježíše pomazaly.

Ženy jsou nositelkami víry, naděje a lásky v každé době. I u nás je mnoho svatých žen, které šly nebojácně za Kristem. Letos před sebou vidíme sv. Anežku Přemyslovnu. Ve chvílích závěru svého pozemského života nám předává důležitý odkaz. Odkazuje nám českou zemi. Obdělávejte ji a chraňte. Pečujte o její vzdělanost a ozdobte ji díly umělců. Obávejte se jen toho, čím škodíte své zemi sami. Nelžete si a nenalhávejte si. Varujte se závisti. Nebojte se bohatství, ale nedejte se jím oslnit, ani zotročit. Nemstěte se, protože to zapříčiní odvetu a nevyjdete z hádek...Odkazují Vám slabé, staré, opuštěné lidi. Pečujte o ně s láskou. Zachovejte si lásku a dobrotu

srdce. Neodbočte od svobody, kterou přináší chudoba. Chudoba říkám, ne nouze, ne lživý sebezápór, ne úzkoprsé skrblictví. Bůh miluje chudobu štedrou a plnou radosti. To je odkaz i do naší doby. Milovat Boha i své bližní v každé chvíli našeho života. Vždy jít za Ježíšem i se svými dětmi.

Co vám mám říci, sestry v Kristu? Co jiného, než: Jděte i vy a číňte totéž. Světlý příklad i pro nás muže. Obětavě a vytrvale stůjte věrně při Kristu. S matkou Boží stůjte pod křížem Kristovým. Nebojte se žádného posměchu. S Pannou Marií ke Kristu! Neboť: „Blaze každému, kdo kráčí po Božích cestách.“

Váš jáhen Pavel Urban

Anselm Grün: **PRAMENY VNITŘNÍ SÍLY. JAK SE VYHNOUT VYČERPÁNÍ.** *Paulínky, 2009*

PLODY DUCHA SVATÉHO

(druhá část: **RADOST**)

Druhým pramenem, ze kterého čerpáme při setkání s lidmi, je radost. Každý člověk ví, že dokáže pracovat efektivněji a lépe, jestliže mu práce přináší také radost. Kde se však tato radost bere? Proč nás některá práce baví a jiná ne? Závisí to na vnějších okolnostech? Nebo na mém vnitřním postoji, na mém chování? Jistě existují činnosti, které jsou pro nás zajímavější než ostatní. Možná, že jsme je měli rádi již jako děti. Možná nám připomínají něco, co nás tehdy naplňovalo radostí. Některé činnosti v nás naopak vyvolávají odpor. Možná nám připomínají, že jsme je jako děti museli dělat, i když bychom si byli raději hráli. Při těchto činnostech nás možná také napadne, že je neměli v oblíbě ani naši rodiče. Nejsme ale vydání napospas pouze našim dětským pocitům. Při všem, co děláme, se můžeme dotýkat radosti, která je stále přítomna na dně našeho srdce. Jako děti jsme všichni pocítovali v určitém ohledu radost, ať to již bylo při hraní, při slavení svátků, při procházce nebo při činnostech, které jsme vykonávali společně s rodiči.

Radost neobjevíme pouze tím, že si budeme připomínat uplynulé zkušenosti. Radost je přítomna v nás. A je důležité, abychom tomuto vnitřnímu prameni věřili a abychom si ho uvědomovali. Často se stává, že jsme tomuto prameni vzdáleni: Pramen zakryly tmavé stíny. Jestliže se však zaposloucháme do hloubi našeho nitra, objevíme pod naším smutkem a zlobou pramen radosti. Budeme-li z tohoto pramene čerpat, budeme se radovat ze života, z lidí v našem

okolí, z vlastní práce a ze všeho, co nás obklopuje. Na to, co se nám děje, nebudeme pohlížet jako na něco, co nás ohrožuje. Budeme to spíše vnímat jako dar od Boha, jako něco, co nám Bůh světuje nebo – jak tomu také často bývá – co od nás Bůh očekává. Taková radost vychází ze srdce a vlévá se do vnějšího konání. Tehdy se nám bude naše práce dařit.

Svatý Pavel chápe radost – podobně jako lásku – jako vlastní sílu, ve které se projevuje působení Ducha svatého v nás. Mluví o ní jako o prameni, který v nás jednoduše vyvěrá. Ale existují také konkrétní důvody: je to hluboká vnitřní radost z Pána, z jeho blízkosti, z jeho darů, které nám dává. Tato radost se projevuje tím, že ji vnímáme i v zármutku a nesnázích. Radost je v nás přítomna i tehdy, když se cítíme slabí, nebo dokonce když musíme snášet lidskou zlobu. To, jakým způsobem prožíváme radost, závisí přirozeně také na charakteru člověka. Někteří lidé jsou svým založením či díky výchově prostě veselejší. Jiní jsou naopak spíše melancholičtí a mají sklony k depresím. To může být dáno stavem těla i duše. Nemohou s tímto vnitřním rozpoložením nic dělat, mají ho zkrátka vrozený. Od takových lidí nemůžeme očekávat, že budou stejnou měrou čerpat z pramene radosti. Svátý Pavel ale přesto věří, že Duch svatý vytváří tento pramen radosti v každém člověku a že je přítomen i v lidech, které sužují depresivní náladu nebo zoufalství. Musíme se pak zpoza pocitů smutku a strachu dotknout radosti, která bývá – ač nezničitelná – často zasypána různými sutinami na dně naší duše. Podle církevních otců je v nás radost přítomna i tehdy, jestliže jsme pronásledovaní, jsme-li nemocní nebo kráčíme vstříc smrti.

(Pokračování přístě)

DUCHOVNÍ OBNOVA S P. JAROSLAVEM BROŽEM, 26. 3. 2011

Bůh k nám promlouvá skrze souvislosti. Musíme pracovat na svém pravdivém sebepoznání.

Pravda o nás je, že jsme chudí. Chudoba v biblickém smyslu člověka nespoutává, ale je to objevování naší prázdnoty, která není mrtvou prázdnotou, ale je to touha po životě, po Bohu, touha, abychom žili plně. Sv. Alois: byli jsme stvořeni z lásky a pro lásku. Láska se živí touhou, roste s touhou.

Matce Tereze Ježíš řekl: nemohu jít sám, nes mě těm chudým, do těch děr. Apoštolům: Každé, uzdravujte, zadarmo jste dostali, zadarmo rozdávejte.

Ke kolika lidem nemohl Ježíš ještě přijít v našem sídlišti? Ježíš Kristus chce osvěcovat mnohá srdce.

Matka Tereza ztělesňovala svobodnou lásku vůči jiným náboženstvím, ale když se jí zeptali, tak vyznala: Ježíš Kristus je pro mne všechno, on je pro mne Spasitel, skrze něho jsem spasena. Ona nesrovnávala různá náboženství.

Ježíš Kristus skutečně zve na svou cestu všechny lidi, on skutečně zemřel za všechny lidi.

Je na nás, abychom mu patřili úplně.

Co je typické pro modlitbu Matky Terezy?

Dej mi napít: Ježíš Kristus vyjadřoval nekonečnou touhu po duši. V rozhodujícím období jejího života ji Ježíš Kristus osvětlil Duchem svatým: Žízním. Modlitba Matky Terezy byla jednoduchá... V poušti a temnotě víry čerpala z odkazu ŽÍZNÍM.

Dějiny spásy z Boží perspektivy: Bůh má jednotný plán; trpělivě čeká a postupně odhaluje hlubiny svého plánu. Chce naše srdce na to postupně přivykat. Každý z nás má své vlastní dějiny spásy.

Co je základním zjevením Starého zákona? **JSEM, KTERÝ JSEM.**

Bůh existuje tak, aby nám byl blízko, jako realita, která přitahuje. Bůh otvírá cestu k sobě: říká, Já jsem. Bůh je realita.

Matka Tereza žila s Ježíšem Kristem jako s realitou.

Je na nás, abychom přijali Boha, že je, pozvali ho do svých zájmů. Ve Starém zákoně to vyjadřoval výrok „Chodit s Bohem“. Pro nás to znamená nikdy neodejít z Boží přítomnosti.

Jaké je základní sdělení o Bohu v Novém zákoně? V Janově evangeliu: **Bůh je láska.**

Bůh je milosrdná láska – Bůh se ke mně sklání, odpouští, ale není to jen jednostranný vztah.

Skrze Matku Terezu zjevil milosrdnou a žíznící lásku.

(Bůh ze své podstaty nic nepotřebuje, je plnost bytí, ale Bible mluví o jednom důležitém pojmu – smlouvě. Bůh se sám rozhoduje.) A tak se **rozhodl, z lásky k nám, že po nás žízní.**

Křesťanská modlitba vychází ze žízně. J 4.10 – kdybys znala Boží dar.

Zázrak modlitby se zjevuje u studně, tam Ježíš Kristus přichází, aby se setkal s každou lidskou bytostí. On po nás žízní. **On žízní po tom, abychom my žíznili po něm.** To byla podstata modlitby Matky Terezy. Je třeba, aby naše modlitba byla živá.

Na Matce Tereze nám Ježíš Kristus ukazuje, jak má vypadat křesťanský život dnes. Život Matky Terezy a její postava je k následování pro každého. **Ona byla svatou, obyčejnou svatou každý den. Ona učila dělat MALÉ VĚCI S VELKOU LÁSKOU.**

To nás učí evangelium. Epizody ze života Ježíše Krista. V každém gestu Ježíše je nekonečné Boží srdce. Musíme znovu vstoupit do zkušenosti Božího života.

Kde se v Bibli mluví o žízni, není to jen o fyzické žízni, ale o zobrazení potřeby a projevu lidského srdce – duchovní žízni.

Matka Tereza, když byla nemocná a stará, cítila břemeno lidsky: Ježíši, to už je moc, co po mě chceš. Hodně ji unavovalo cestování, ale poznala, že to po ní Ježíš chce. Dokázala žít hluboký kontemplativní život, i když trávila spoustu času na

cestách. **Srdcem je možné být na jednom místě, i když je hodně práce.**

Matka Tereza je Božím světlem, povzbuzením pro lidi, kteří žijí v podobných podmínkách jako my, ona byla jednou z největších mystiček 20. století. I když hodně cestovala, je to díky milosti... ale nabídku Ježíše Krista o živé vodě Ducha svatého přijala. Její duchovní místo bylo u kříže Ježíše Krista. Sv. Jan učí: všechny hodnoty, které Ježíš Kristus předal církvi, dal v kontaktu se svým křížem. Všechno, z čeho žije církev, je v kříži Ježíše Krista.

Např. Nápis **Ježíš Nazaretský – Král Židovský** – poprvé veřejně zvěstována identita Ježíše Krista. Výrazem Král je myšleno Mesiáš, Spasitel.

Dalším darem:

- dar jednoty – nesešivaná tunika
- dar Matky – církev je rodina, dostala v Panně Marii matku
- dar žízně

Matka Tereza také říká: Ježíš říká: žízním. Její touha po Pánu, který ji nenechal ani spát, sestry tiší žízeň Ježíše Krista po nich, láskou.

Na kříži: Aby se až do konce splnilo – naplnilo Písmo: řekl Ježíš: **Žízním:** Je to úplně poslední, co Ježíš Kristus řekl nám lidem.

- šlo o skutečnou fyzickou žízeň
- to, co prožívá, se stává výpovědí Boží – poselstvím. Reálnou žízní předává to, co mu celý život leží na srdci:
 - a) touhu po Otcí: Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha. Touha po Otcí, určovala celý jeho život.
 - b) **hluboká palčivá touha po spáse duše.**

Duch svatý nás vede, jak máme odpovídat. Když není uvedeno, kdo dal ocet, tak tam dáme své jméno. Ocet, to byl odpad. Ježíš okusil /přijal/ – pak řekl: „Dokonáno jest.“ Ježíš Kristus nabízí živoucí lásku po každém člověku. Člověk mu dá odpověď ze sebe, Ježíš Kristus to přijme a tím jsme spaseni. Pro nás: Ježíši máme přinést vše, vedeni Duchem svatým (nadějí a důvěrou), že Ježíš Kristus to už přijal a obnovil k novému životu. Samařská žena s Ježíšem Kristem

Matka Tereza: byli jsme stvořeni, abychom milovali a byli milováni – vyjádření žízně Ž 63:

Bože, ty jsi můj Bůh, má duše po tobě žízni, prahne po tobě mé tělo...

Samařská žena představuje každého z nás. Setkání obou na samařském území je symbolem naší neposlušnosti vůči Bohu

1. Ježíš Kristus už je tady, čeká – byl tam už před ženou. Ježíš Kristus přichází do takových situací, které neočekáváme, přichází jako dobrý pastýř. On jde ještě hlouběji, než jsem schopen upadnout. Ponižil se, až k smrti na kříži. Nepřišel, aby odsoudil toho člověka v mé situaci, ale pozvedl, obnovil. Zavádí s námi rozhovor, hledá nás.
2. Teprve pak přichází žena. Dej mi napít, prosí Ježíš Kristus. Žena představuje naši lidskou chudobu, je zavržena Židy – Samařané žili odděleně, měli jinou bohoslužbu. Ona přichází, aby utišila touhu srdce, o polednách, když je žízeň nejpálčivější, nejhlubší. Ježíš začíná prosit. Místo, aby ji usvědčil, je pohnut její touhou po Bohu. Ujímá se iniciativy, aby ji mohl uzdravit. Ježíš by chtěl uspišit okamžik spásy, řekne jí dříve, než je na kříži, že má živou vodu.
3. Učedníci jsou pryč, **jedná se o setkání osobní.** Bůh v Ježíši Kristu říká, že žízní po mé lásce. Matka Tereza tiší Ježíšovu žízeň, způsobí je stovky, ale důležitá je podstata.

To, co Ježíš Kristus nabízí, je Boží dar, protože nám ukazuje pravou podobu Boží lásky. Kdybys znala Boží dar, to, že on po tobě žízni, požádala bys ty jeho. Na jednom místě v evangeliu je třikrát zdůrazněna potřeba prosby. To znamená, že je to hodně důležité. Proste, a bude vám dáno, hledejte a naleznete, tlučte a bude vám otevřeno. Lásku je možné přijímat jen v osobním setkání. Ale člověk má pochybnosti. Viz žena: Kde vezmeš vědro, studna je hluboká. Ona celý život toužila po lásce, ale nenaplnila svou touhu. **Jsi skutečně ten, který může uspokojit všechno moje očekávání?**

Ježíš nás staví před nabídku a chce, abychom se spolehli. Neříká, jak to udělá. Musíme věřit.

Každý, kdo se spoléhá jen na lidské prostředky, nebude nikdy naplněn.

Protože touhu nám dal Stvořitel a jen On ji může naplnit. Bůh nemusí mít vnější prostředky, aby nám dal svou lásku do srdce. **Jeho láska se v nás stane skrze Ducha svatého živým pramenem. Člověk, i když je chudý, obohacuje druhé, člověk sám pocítuje svou slabost.** →

4. Žena: Dej mi tu vodu... zde se setkává žízeň lidská se žízní Boží.
5. Ježíš: Přiveď mi svého manžela ... přivádí ji k uzdravování, touze po lásce, k nové smlouvě ... snoubenecký vztah: On ženich a církev nevěsta.
6. Žena: Víím, že jsi Mesiáš, jsi Bůh přítomného okamžiku, **v Ježíši Kristu přichází Bůh se svou nabídkou tady a teď.**

Matka Tereza... žila v temnotě.... triumf víry, ona byla tak prostá sebe, všechno naplňoval Ježíš.

Slova žalmu: Když dnes uslyšíte jeho hlas, nezavrhujte srdce svá.

7. Misionářský účel: Matka Tereza dala zcela prostor Ježíšově žízni. Samařská žena: Pojdte se podívat. Výzva Matky Terezy: Zakusit Boží lásku.

Mnoho Samařanů v něho uvěřilo a prosili Ježíše Krista, aby tam zůstal.

My jsme vybaveni k tomu, abychom přiváděli lidi k Ježíši Kristu, ten poklad si nenecháme pro sebe.

Zapsala Katka Friedová

REKAPITULACE HOSPODAŘENÍ FARNOSTI ZA ROK 2010

Náklady celkem (Kč)	7 329 067
z toho na hospodářskou činnost	2 182 336
Výnosy celkem (Kč)	2 890 141
z toho z hospodářské činnosti	1 485 037
Výsledek hospodaření	— 4 438 926

NÁKLADY (Kč)	
Spotřebované nákupy celkem	1 198 594
spotřeba materiálu	300 376
spotřeba energie	898 218
Služby celkem	1 065 542
opravy a udržování	753 625
ostatní služby	311 917
Osobní náklady	136 037
Daně a poplatky	6 129
Ostatní náklady celkem	2 482 888
ostatní pokuty a penále	3 000
úroky z úvěru	1 429 710
kurzové ztráty	1 680
jiné ostatní náklady	1 048 498 (*)
Odpisy, prod. majetek, tvorba rezerv	2 439 877
NÁKLADY celkem	7 329 067

VÝNOSY (Kč)	
Tržby za vlastní služby celkem	1 453 710
Ostatní výnosy celkem	894 953
úroky	840
jiné ostatní výnosy	894 113
Přijaté příspěvky (dary) celkem	541 478
VÝNOSY celkem	2 890 141

(*) = odvedené účelové sbírky a příspěvek do svépomoc. fondu, pojištění, oprava zaúčtování z min. let.

Farnost v hospodářské činnosti v říjnu 2010 překročila limit pro plátcovství DPH (1 milion Kč), proto ze zákona se povinně stala v roce 2011 plátcem DPH.

Do majetku byly k 31. 12. 2010 vloženy dosud účetně nezařazené pozemky v reprodukční pořizovací ceně dle znaleckého posudku v hodnotě 9 556 100 Kč.

Celková výše úvěru k 31. 12. 2010

33 723 565,69 Kč.

Velikonoce 2011

PROMLUVA PŘI ZAHÁJENÍ OSLAV 800. VÝROČÍ ÚMRTÍ ANEŽKY PŘEMYSLOVNY

Kostel sv. Františka u Karlova mostu, 2. 3. 2011

P. Prof. PhDr. Petr Pítha, CSc.

Dnešek je Anežčíným úmrtním dnem. Klariska Anežka Přemyslovna patří k těm, za které nesloužíme requiem. V její úmrtní den oblékáme bílá roucha, barvu nevinnosti, nevěst, sněhu, barvu výsostného ticha a zářivé radosti. Anežka ovšem 2. března skutečně zemřela a není od věci zamyslet se nad smrtí. Čeho jste se lekli? Smrt patří k životu, ne život ke smrti. Přemýšlet o ní znamená přemýšlet o životě, o jeho zrání a naplnění.

Anežka zemřela za plného vědomí vyslením a hladem. Smrt vstoupila tiše, váhala. Věděla, že tato Přemyslovna má zemřít vzpřímena, jako vstoje umírají stromy. Dlouho již pilovala hladem pevný kmen jejího života. Teď však nevěděla, kam přiložit své nástroje. Kam vetknout čepel srpů, když Anežka neznala polovičitost. Její *ano* neznamenovalo nějaké *možná*, *uvidíme*, její *ne* neznamenovalo *občas ano*. *Ano* bylo *ano*, *ne* bylo *ne* a její sliby byly míněny bezpodmínečně a navždy. Co měla smrt uchopit a strhnout? Tvář byla bez masky a bez příkras. Hledala nějaké místo vypjaté, a proto zeslabené shrbením či pokroucením. Nenalezla. Nebyla nezkušená a poznala, že útok je zbytečný a není co zbourat. Život už byl plně proměněn. Jejím úkolem tu bylo jen označit Bohem určený okamžik. Jako když dítě hopká přes švihadlo, tak lehce se Anežka přenesla přes hranici pozemského a věčného žití. Už dávno to pro ni nebyl vážný předěl. Sestry na stráži lásky u jejího lůžka se na okamžik roztoustoupily a smrt vyšla. Odvedla své řemeslo, neodnášela si nic. Co bylo prožito, vzít nemohla, co bylo dávno rozdáno, už tu nebylo. Nebylo tu nic, Anežka už skoro ani tělo neměla. Měla smrt uchvátit světlo? Anežčino světlo? To patří sestřám a českému království. Smrti – kde je tvůj osten?

Těmito příklady jsme vyčerpali výklad prvé části dnešního evangelia. Podívejme se na jeho druhou část a položme si otázku, jak je to s námi. Kéž bychom byli jen jako malé děti, které si dají na hlavu ručníc a myslí, že je nevidíme, protože přestanou vidět nás. Kéž by! Naše společnost nechce vidět smrt. Přitom je smrtí zcela ovládána. Naše požívačná společnost oddaně slouží smrti, protože sloužit životu je nám zatěžko. Pokrytci! Říkáte

„Nejsme jako naši dědové a otcové, kteří zabíjeli z nenávisli ve válkách a věznicích. My jsme humanističtí a dbáme o politickou korektnost, aby se něco takového nemohlo dít.“ Pokrytci! Zabijíte z pohodlí a ze soucitu. Počaté dítě by vám komplikovalo plány. Proč by se starý člověk měl trápit? V politické korektnosti zavíráte oči před vlnou zla a ochranou míru chystáte nové Mnichovy, Únory a všechno, co pak přijde. Běda vám. Co odpovíte, až vám Boží soudce řekne *„Chtěl jsem se narodit, zabránili jste mi, toužil jsem spatřit ještě jedno svítání, milosrdnou inekci jste mi znemožnili procitnout.“* Víím, co řeknete. Nic takového v evangeliu není. Ani nejobratnější advokát, který dovedl pokroutit kdejaký zákon ve váš prospěch, vám nepomůže. Nezabiješ je vytesáno už na deskách Mojžišových. Žádné průtahy, žádná odvolání ani do Brna, ani do Haagu, ani do Strasburku neodvrátí od vás Boží soud. A bude nám hůř než těm, o nichž jsme četli, protože ti se alespoň divili. My však z odporného zločinu děláme laskavou službu. Proč to děláme? Protože se panicky bojíme smrti. Říkáme smrti: „Jak hořká jsi.“ Úměrně tomu, jak sladký chceme život. „Smrti, jak těžká jsi.“ Tak, jak lehký chceme mít život. Vsadili jsme na požitek, moc, slávu, majetek. To všechno vám smrt vyrvé. A proč k tomu nutně dochází? Protože život takto pojatý nedává smysl. Bylo by pro vás dobře, kdyby beze stopy zmizel. Jenže život nelze zničit, ani největším milovníkům smrti se to nepodaří. A tak ustrnete ve svém nesmyslu. Bude vás ohlodávat závist. Uvidíte zpívající anděly, ale slyšet budete cynický výsměch ďábla, budete cítit vůni hostiny, ale neokusíte ani sousto, protože jste na stůl života nepoložili žádný obětní dar.

Vypráví se, že sestra Anežka vícekrát poklekla před druhou sestrou a prosila, aby prominula, že jí pravdu neřekla laskavěji. I já vás o to prosím. Až se teď posilníme při obětní hostině Páně, vyjděme statečně do noci, která tísní celou Evropu, a pokusme se navracet lidem ztracený smysl života, povzbudit každého, kdo se statečně brání beznaději. Stopy Anežčiny ať vás vedou, její štědrá dlaň ať vás chrání.

A

nežka Česká

se narodila v Praze z druhého manželství krále Přemysla Otakara I. a Konstancie Uherské, dle tradice 20. ledna 1211. Ve třech letech již byla zasnoubena s polským vévodou Boleslavem a s rodnou sestrou Annou byla poslána pod dohledem tety, sv. Hedviky, na výchovu k cisterciáckám do slezské Třebnice.

Po smrti dětského snoubence je znovu poslána na dvouletou klášterní výchovu, tentokrát do Doksan k premonstrátkám. Otec Přemysl ovšem začíná usilovat o spojení se štaufským císařským domem a zaslibuje dceru devítiletému synovi císaře Ferdinanda II., budoucímu Jindřichovi VII. a posílá Anežku na novou výchovu do Vídně ke dvoru Leopolda VI. Babenberského.

Leopold zatím získal Jindřicha pro svou vlastní dceru. Roku 1225 se vrací přemyslovská princezna do Prahy a následující rok přijíždí poselstvo anglického krále Jindřicha III. Plantageneta. Zásnuby proběhly, ale 1229 je Jindřich zrušil. Opět se o ni zajímá již ženatý Jindřich VII., ale následným zájemcem o Anežčinu ruku se má stát Jindřichův otec Ferdinand II., kterého ovšem odmítl.

Napříč politickými sňatky, ke kterým nedošlo, se rozhoduje jako nevěsta Kristova, inspirována svatým životem sestřenice Alžběty Uherské, vstoupit do řádu sv. Kláry. S bratrem Václavem I. zakládá v Praze špitál sv. Františka (1232) a v roce 1234 přijímá řeholní roucho a stává se první abatýší nového kláštera pražských klarisek.

Postupně buduje s bratrem králem výstavné dvojklášteří, kde bydlely jak klarisky, tak menší bratři přísné observance. Rozlehlý areál raně gotické stavby cisterciáckého typu zahrnoval mimo dva kláštery dva kostely a prostor, kde sídlilo špitální bratrstvo založené svatou princeznou 1233, ze kterého se posléze stává samostatný řád křižovníků s červenou hvězdou.

Anežka, prodchnuta ideálem sv. Františka a sv. Kláry, usiluje o dodržování přísné původní řehole, a je tak v písemném kontaktu jak se sv. Klárou, tak s papeži Řehořem IX., Inocencem IV. a Urbanem IV. Energická řeholnice byla zbožnou následovnicí františkánského ideálu i moudrou rádkyní své královské rodiny. V roce 1249 usmířila krále Václava I. s jeho synem Přemyslem, moravským markrabětem a dále sehrála diplomatickou roli ve sporu synovce Přemysla Otakara II. s Rudolfem I. Habsburským.

„Starší sestra“, jak se nechala nazývat po odstoupení z úřadu abatyše, se snažila o osobní ryzí svatost a pokoru spojenou s láskou k spolesestrám, chudým a opuštěným. Z Anežčiných legend víme o její dobročinnosti, milosrdenství a umění diplomacie. Po naplněném životě umírá 2. března 1282 ve svém klášteře Na Františku v Praze.

Záhy, roku 1328, žádá Eliška Přemyslovna o její kanonizaci. Ale dosáhnout toho se nepodařilo po dlouhá staletí ani na mocné přímluvy pražských arcibiskupů, panovníků a velmistřů křižovníckého řádu, poněvadž od husitských válek bylo nezávěsné Anežčino tělo. Až roku 1874, na žádost arcibiskupa Schwarzenberga, byla uznána za blahoslavenou a tím bylo umožněno její veřejné uctívání i mimo křižovnícký řád. Konečně 12. listopadu 1989 ji kanonizoval papež Jan Pavel II. a naše svatá Přemyslovna je po právu spojována s pádem totalitního režimu v Československu 17. listopadu téhož roku.

Zprávičky z Farní charity

Milí přátelé,

1. května letošního roku to bude neuvěřitelných 10 let od okamžiku, kdy jsem se stala ředitelkou Farní charity Praha 4 – Chodov. 10 let s Charitou je už opravdu dlouhá doba. Jsem bezkonkurenčně služebně (nikoli věkem) nejstarší ředitel naší Farní charity za celou dobu její historie.

Moji známí se mě často ptají, proč tu práci vlastně dělám. Z jejich pohledu je to práce náročná, stresující, pro některé i depresivní a velmi špatně placená. Ustavivý boj s nedostatkem financí, řešení mnoha často neřešitelných mezilidských konfliktů, denní kontakt s lidmi na konci života a jejich blízkými. Když jsem zvána na společenské akce, často mi přátelé říkají, abych nemluvila o své práci. Doporučení, abych si našla lukrativnější místo, slyším obvykle několikrát týdně.

Je tedy těžké definovat, co ředitel takové Farní charity vlastně dělá. Ředitel je zodpovědný vlastně za vše, co se v naší firmě děje. Zodpovídá za finance, personální otázky, zaměstnance, kvalitu služeb, propagaci a cokoli dalšího, co je potřeba. Každý den je jiný, člověk nikdy neví, co ho po příchodu do práce čeká. Jaké starosti, případně radosti, příjemná nebo nepříjemná překvapení ho mohou potkat. Definovat obsah práce je poměrně složité, od nudných administrativních prací, které jsou často rutinní, přes poskytování poradenství potřebným, jednání na různých úřadech, až po někdy naprosto překvapující situace.

Mohla bych psát, že mě těší sloužit a pomáhat druhým. Že mám pocit, že je má práce užitečná. Nebo o dalších potencionálních duchovních aspektech práce v církevní organizaci. Pravda je ale daleko prostší. Mě moje práce prostě baví. Nejvíc mě těší právě ta neskutečná pestrost práce ředitele Farní charity. Neumím si představit, že by má práce byla rutinní. Řešení problémů a složitých situací k mé práci patří a já to vnímám jako samozřejmost. Baví mě, že musím neustále sledovat vývoj v oboru, legislativu, mít přehled o politické situaci. Musím na sobě neustále pracovat, abych dokázala udržet naši Cha-

ritu v chodu a zajistila jí dostatek finančních prostředků. Je to občas stresující, ale současně člověk nemá možnost zabřednout do nějakých vyjetých kolejí a stereotypu.

Také mě ale těší kontakt s lidmi. Díky své práci musím komunikovat s mnoha lidmi, s kterými bych se jinak asi nikdy nepotkala, ať už to jsou zaměstnanci, naši klienti a jejich blízcí, dárci, pracovníci státní správy a místní samosprávy, duchovní, kolegové z ostatních neziskových organizací a vy, chodovští farníci. Za těch 10 let jsem potkala opravdu obrovské množství zajímavých lidí a podívala jsem se na mnoho zajímavých míst, která nejsou veřejnosti přístupná.

Každá věc, tedy i zaměstnání, má svá pozitiva a negativa. Deset let je dlouhá doba, přesto má člověk pocit, že uběhla velice rychle. Rozdíly mohou pozorovat hlavně na výšce svých synů a počtu zaměstnanců naší Charity. Z těch dvou roztomilých batolat, která se mi před deseti lety batolila kolem nohou, jsou dneska pubertáci, vyšší než já a velice hlasitě vyjadřující své názory a požadavky. Z Charity, která měla před těmi deseti lety pár zaměstnanců a ošetřila hrstku klientů, je dneska už docela velké zdravotnické a sociální zařízení. I já jsem se v mnohém změnila a svůj pohled na služby pro potřebné a celý zdravotnický a sociální systém se změnil.

Přesto, když se podívám zpátky na těch deset uplynulých let, ze všeho nejvíc se mi vybavují konkrétní lidé. Lidé, kteří mi byli blízcí, byli mi oporou a přáteli. Mohla bych tady jmenovat sáhodlouhý seznam jmen, a přesto bych nedokázala vyjmenovat všechny, které mám ráda a na které často myslím. Veliký dík patří mým rodičům, kteří mi pomáhali v době, kdy byla potřeba pomoc se zajištěním péče o mé kluky. Určitě musím vzpomenout „zdravé jádro“ zaměstnanců naší Charity, tu partu asi 7 lidí, kteří to se mnou táhnou celou tu dlouhou dobu. Z nich ze všech nejvíc našeho sociálního pracovníka Ondřeje Frühbauera a naší paní ekonomku Zuzanu Ocáskovou. Z těch ostatních bych připomenula otce Václava Chrousta a otce Karla Kočího, oba mi byli po celou dobu svého působení v této farnosti oporou a přáteli. Na oba dva celý náš tým často vzpomíná.

Děkuji vám za vaše přijetí a přízeň, kterou Charitě projevujete. Květen je můj nejoblíbenější měsíc v roce, přeji nám všem, aby byl teplý a slunečný.

Eva Černá

VZNIK ČESKÉHO JUNÁKA A CO SE UDÁLO V KVĚTNU 1945

S velkým uspokojením jsem četl ve Fchodovinách zprávu, že zde vznikl skautský oddíl. Chtěl bych přidat pár informací o skautingu. Je to hnutí těch, kteří chtějí být dokonalými, správnými lidmi a chtějí pomáhat i ostatním.

Vznik skautingu v Československu nebyl přímo ideální. 15. června 1914 byl založen spolek Junák – český skaut. Ale až 1. června 1919 byl založen Svaz skautek v Československu, nad nímž přijal záštitu tehdejší prezident T. G. Masaryk. Dne 9. 5. 1920 vykonal T. G. Masaryk přehlídku skautů na Pražském hradě a mimo jiné řekl: „Přijímám a dávám svůj hlas skautské ideji bratrství. Akceptuji váš program, že účinnou láskou ke svému národu snažíte se o sblížení a sbratření lidstva.“

Od začátku až do roku 1939 probíhala normální činnost, schůze, výlety, tábory. V roce 1939 začíná okupace Československa a 4. listopadu 1940 byl skauting Gestapem rozpuštěn. 5. května 1945 vypukla pražská revoluce. Ten den je také obnovou Junáka. 8. května 1945 je dnem vítězství. V Berlíně byla podepsána německá kapitulace.

A co se dělo v naší farnosti? Bratr Václav vedl za války skupinu ministrantů, asi kolem 20 chlapců a v druhé polovině května se objevil skautský oddíl sestavený z ministrantů a z věřící mládeže, oddíl vedl bratr Miroslav Pecka, jeho zástupcem byl Karel

Šimandl. Hlásili se však noví a noví členové i jiného významí. Vytvořil se proto nový skautský oddíl, který vedl Jiří Konvička, jeho zástupcem byl Václav Nejedlý. Oddíly se rozdělily na družiny a začala normální činnost. Nastal problém, co s drobotinou, chlapci okolo 8–10 let. A tak vznikl další oddíl – Vlčata, který vedl František Hakl a jeho zástupce Vítězslav Tůma. Vedoucí, zástupci oddílů a vedoucí družin tvořili střediskovou radu, která se 1x měsíčně scházela a hodnotila činnost družin, probíhala hodnocení her, soutěží a připravoval se plán činnosti na příští měsíc. Ve farním společenství byl ještě jeden dívčí oddíl. Bylo by dobře, kdyby některá sestra z tohoto oddílu mohla napsat malou vzpomínku a poslat do redakce Fchodovin.

V červnu 1945 padl návrh jet na skautský tábor. Byla to odvaha. Dva měsíce po válce, potraviny na lístky, v lesích plno německých vojáků. I přes tyto potíže hlavní vedení katolických skautů zahájilo akci „tábor“, mělo plno přátel a kníže Alfons Paar, majitel Bechyňského zámku, nám dovolil tábořit na jeho pozemku. Pozemek už byl jeho, ale zámek byl obsazen sovětskou armádou. Vedení skautů zapůjčilo pár malých stanů, velký italský stan hangárového typu, velké hrnce, kastroly, pánve a pekáče. A tak v polovině července jsme na hostivařském nádraží nasedli do "dobyččáku" a vyrazili směrem Bechyně za dobrodružstvím.

(Pokračování příště)

V. Tůma – Akela

Důsledky dělostřelby
– 7. 5. 1945
na Chodově

POZVÁNKA

Farnost sv. Františka z Assisi a Občanské sdružení Chodov vás zvou na tradiční **pouť ke kapli sv. Jana Nepomuckého v Praze – Hájích** ve Starobylé ulici **v neděli 15. května 2011 v 15.00 hod.**

Čeká vás bohatý program – duchovní slovo a vystoupení saxofonového kvarteta. Srdečně jste všichni zváni a těšíme se, že přijдете na tuto oslavu. Pokud máte někdo možnost přinést nějaké občerstvení, předem děkujeme.

Noc kostelů v Komunitním centru Matky Terezy

Zveme vás do KCMT, které bude otevřeno v pátek 27. 5. během tradiční Noci kostelů. V pátek večer se otevřou mnohé kostely v České republice, na Slovensku, v Nizozemí, Německu a Rakousku, odkud tato myšlenka pochází. Od 17 do 23 hodin bude možné si prohlédnout prostory a seznámit se s činnostmi jihoměstského Komunitního centra, které slouží obyvatelům naší čtvrti již čtvrtým rokem. Během komentovaných prohlídek se návštěvníci dozvědí o architektuře i umělecké výbavě, chodu Komunitního centra i subjektech tam působících. Dům slouží hned několika křesťanským církvím – římskokatolické, Církvi bratrské na JM a Křesťanskému společenství a zároveň je využíván pro různé občanské aktivity. Více informací najdete na www.nockostelu.cz Těšíme se na setkání s vámi.

JARNÍ BURZA OBLEČENÍ A OBUVI

Příjem ošacení je v neděli **8. 5. v 9.30–12.00** (v době mše zavřeno)
v pondělí **9. 5. v 16.00–19.00**.

Vybrat si můžete přijít v úterý **10. 5.** a ve středu **11. 5. v 16.00–18.00**.

Věci, které přinesete do burzy, mohou být poškozené, ale musí být čisté! Po přebrání budou odvezeny Diakonii Broumov k dalšímu využití. Příspěvek na dopravu bude i tentokrát vítán. Dle možností prosíme také o zajištění papírových krabic nebo velkých pytlů. Také prosíme o pomoc při balení ve středu 11. 5. po 18. hod. Bližší informace Jolana Šimandlová (737 374 921)

DOLOMITY 2011 • Letos, jako minulé roky, jsme znovu obdrželi pozvání od našich milých přátel z Bolzána na jejich horskou chatu na Würzjochu v Dolomitech. **Termín je 13. 8.–20. 8. 2011.** Odjezd z Prahy bude v pátek **12. 8. 2011** večer ve **22.30 hod.** od KCMT na Hájích. Ubytování je ve 4–8 lůžkových pokojích bez elektřiny, na mytí v umývárně nejsou sprchy, pouze tekoucí voda. Chata je umístěna asi ve 2000 m n. m. s mnoha možnostmi výletů. Kdo budete mít zájem se zájezdu zúčastnit, запиšte se, prosím, v kostele v sákrístii, nezapomeňte uvést kontakt, e-mail, číslo tel. Informační schůzka bude ve středu **25. 5. 2011 v 19 hod.** v KCMT na Hájích. S sebou si vezměte zálohu 3 500Kč na osobu. Marie Lásková

VÝPRAVA NA AMERIKU • Milí farníci, milí přátelé, zvu vás na jarní **výlet do Českého krasu!** Podívali bychom se na bývalé lomy Malá Amerika, Mexiko a Velká Amerika. Vyjdeme z vlakové zastávky Karlštejn, kam se také budeme vracet na zpáteční vlak. Trasa výletu měří asi 14 km (možno i s kočárky). Výlet se koná **28. 5. 2011**, sraz na Smíchovském nádraží v **9.00** (vlak 9.23 na Beroun). Bližší informace na nástěnkách v kostele a KCMT. Všichni jste zváni, těším se na společně prožitý den! B. Palečková 604 821 606

■ **Sdružení křesťanských seniorů Jižní Město** vás zve na **zájezd v sobotu dne 11. 6. 2011** do **Dvora Králové a Ratibořic**. Ve Dvoře Králové proběhne v kostele bohoslužba slova, navštívíme ZOO Safari, v Ratibořicích Babiččino údolí. Cena zájezdu je 300,- Kč pro dospělé a děti do 15 let 80,- Kč.

Odjezd v 7.00 hodin od Komunitního centra Matky Terezy. Kontaktní osoba: Mgr. Pavel Urban, tel. 272 911 264. Přihlášky a placení zájezdu: Ing. Irena Řivnáčová, tel. 774 877 495.

MC DOMEČEK • Z PROGRAMU V KVĚTNU 2011

- **Ne 1. 5. od 14.00 Květinová slavnost ke Dni maminek.** Hry a tvořivá dílna pro děti, kouzelník Pepa, obchůdek tvořivých maminek, chvilky pro krásu, kavárnička, tombola. Vstup dospělí 40,- Kč, děti zdarma.
- **Út 10. 5. v 10.00 beseda Jak napomoci správnému vývoji řeči u dítěte.** Pozvání přijala logopedka Mgr. Eva Fischerová.
- **Út 31. 5. v 10.00 beseda Přebytečná kila a co s nimi.** Obezita, její dělení, rizika. O tom s námi bude mluvit a na Vaše dotazy odpovídat MUDr. Radka Jedličková

PROGRAM FARNOSTI – KVĚTEN

- **Setkání místního společenství Hnutí fokoláře 2. 5.** (pondělí) od 20.00 hod v KCMT. Slovo života na květen: Mt 22,37 „Miluj Pána, svého Boha, celým svým srdcem, celou svou duší a celou svou myslí.“ (manželé Friedovi – tel. 731 625 949).
- **Setkání mládeže** s P. Stefanem se konají každé úterý od 19 hodin na faře u kostela sv. Františka z Assisi. Jste srdečně zváni.
- **Setkání maminek na mateřské dovolené** se konají každou středu dopoledne od 9.30 hodin do 11.30 hodin ve farním sále (suterén fary) u kostela sv. Františka z Assisi. V květnu se maminky sejdou 4. a 18. s P. Stefanem, 25. 5. je klasický program, 11. 5. setkání není. (Katka Friedová 603 28 65 13).
- Každou středu od 19 hodin se ve farním sále u kostela sv. Františka z Assisi konají setkání **společenství Život z víry, kde se probírá Katechismus katolické církve.** (jáhen Pavel Urban 272 911 264).
- **Setkání společenství modlitby v duchu charismatické obnovy** se v květnu konají 12. a 26. od 19.30 hod v KCMT. (Tomáš Fried 603 402 597).
- **Modlitba nad Písmem svatým** probíhá každý čtvrtek od 18.45 ve farním sále při kostele sv. Františka z Assisi, vede P. Stefan. Kdo má zájem, přineste si s sebou Bibli. Jste srdečně zváni.

PROGRAM V KCMT – KVĚTEN

- 1. 5. 14.00 **Den matek** – pořádá MC Domeček
- 7. 5. 12.00 **Motorkářské požehnání** – zahájení motorkářské sezóny
- 7. 5. 18.00 **Koncert: St. Marcellinus Concert Band & St. Marcellinus Drumline** -studentská skupina hudebníků z Kanady
- 9. 5. 16.00 **L. Gottfried: Karel IV.** – přednáška v rámci Klubu křesťanských seniorů
- 9. 5. 17.00 **Pletení košíků z pedigu** – závazné přihlášení: pletenikosiku@email.cz cena kurzu 300,-Kč
- 16. 5. 18.00 **Koncertní vystoupení** sborů Sluníčka, Zvonečky, Slunovrat a Myšáci
- 19. 5. 19.00 **Filmový klub: „Život je zázrak“** – vstup volný
- 27. 5. 17.00–23.00 **Noc kostelů:**
 - 17.00–17.45 Adorace se sestrami Matky Terezy
 - 17.50–18.00 Zvonění zvonů
 - 18.00–20.00 Prezentace Charity – měření tlaku, cukru a tuků
 - 18.15–18.45 Komentovaná prohlídka
 - 19.00–19.30 Prezentace Křesťanského společenství a Sboru Církve bratrské
 - 19.30–20.00 Koncert mládeže farnosti Chodov
 - 20.00–20.30 Komentovaná prohlídka
 - 21.00–21.45 Koncert ekumenického sboru Cantante
 - 21.00–23.00 Pozorování hvězd astronomickým dalekohledem
 - 21.45–22.15 Komentovaná prohlídka

ÚMYSLY APOŠTOLÁTU MODLITBY NA KVĚTEN

1. Aby ti, kdo pracují v médiích, ctili pravdu, solidaritu a lidskou důstojnost.
2. Aby Pán pomáhal církvi v Číně vytrvat ve věrnosti evangeliu a růst v jednotě.
3. Za všechny nepokřtěné, kterým různé důvody brání otevřít se Božímu pozvání, aby našli v církvi pochopení, vstřícnou pomoc a laskavé přijetí.

FARNÍ KANCELÁŘ

Adresa:

U Modré školy 1
149 00 Praha 4
tel: 242 485 829
fax: 242 485 830
e-mail: info@kcmt.cz
www:kcmt.cz

Úřední hodiny:

Pondělí 9.00–12.00
Úterý 15.00–16.30
Čtvrtek 15.00–16.30
Pátek 9.00–12.00

V jiném termínu po tel. dohodě

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

	Kostel sv. Františka	Kaple bl. Matky Terezy
Pondělí	18.00	–
Úterý	18.00 adorace NS	17.00
Středa	18.00	–
Čtvrtek	18.00	17.00 adorace NS
Pátek	18.00	7.30
Sobota	7.30	–
Neděle	8.30, 10.30	10.00, 20.00

☎ /mob./fax

e-mail

Farní kancelář	242 485 829, fax 242 485 830	info@kcmt.cz
KCMT – sekretariát	242 485 826	info@kcmt.cz
P. Michal Antoni Bator (farář)	242 485 828, 606 296 419	mbator@quick.cz
P. Stefan Wojdyła (farní vikář)	272 934 261, 602 693 767	s.wojdyła@seznam.cz
Pavel Urban (jáhen)	272 911 264	
Romana Kraleva (past. asistentka)	731 625 970	romi36@seznam.cz
Jaroslav Šrámek (past. asistent)	242 485 826, 605 974 863	
Jaroslav Olšanský (past. asistent)	603 256 411	Jaroslav.Olsansky@intax.cz
Eva Černá (ředitelka Charity)	737 322 569	charita.chodov@email.cz
Kancelář Charity (pečov. služba)	242 485 823, fax 242 485 824	charita.chodov@email.cz

Číslo účtu: KCMT 4200060575/6800 • farnost 19-9362170227/0100

Uzávěrka příštího čísla bude 17. května 2011

fchodoviny@gmail.com

Zpravodaj ŘK farnosti Praha – Chodov/ročník 10 • Redakce: Katka, Josef, Jitka, Jarda
• za obsah odpovídá: P. Stefan • foto: Anička, Pavel, archiv.
• e-mail: fchodoviny@gmail.com • http://www.kcmt.cz/fchodoviny